

IZGINULI PLAŠČ

Sheila Kindred
po resnični zgodbi

Gospod je rekel, da bo odpustil tistim, ki jim bo odpustil, od nas pa zahteva, da odpuščamo vsem ljudem (NaZ 64:10).

»Mami, mojega plašča ni!« je rekel Brad. Bil je čas, da gredo iz cerkve domov, vendar Brad na obešalniku ni našel svojega plašča.

»Ali si prepričan, da si ga obesil sem?« je vprašala mami.

»Da. Bil je prav tukaj.« Bradov plašč je bil svetlo moder in rdeč. Težko bi ga zgrešil.

»Morda ga je kdo prestavil. Poglejmo po stavbi,« je rekel oči.

Mami, oči in Brad so se ločili, da bi pregledali druge prostore. Pogledali so v škatlo z najdenimi predmeti, kapelo, Bradov razred nedeljske šole, sobo Osnovne in vse obešalnike. Pogledali so celo v toaletne prostore, vendar plašča niso našli.

»Nekdo ga je verjetno pomotoma vzel. Prepričan sem, da ga bodo vrnilo naslednji teden, takoj ko bodo ugotovili, da ni njihov,« je rekel oči.

»Medtem lahko nosiš svoj stari plašč,« je rekla mami.

Brad se je namrščil. Ni maral svojega starega plašča. Bil je tanek, zbledel in premajhen. Rad je

imel svoj novi rdečomodri plašč, v katerem je bil videti kot superjunak.

»Verjetno je nekdo videl, kako super plašč imam in ga ukradel,« si je mislil Brad. Kako se je to lahko zgodilo v cerkvi? Tam naj bi bili vsi pošteni. Brad temu roparju ne bo pustil, da bi se izmazal. Imel je načrt. Naslednjo nedeljo bo pozorno gledal, kdo nosi njegov plašč. Potem ga bo zagrabil in zavpil: »Stoj, tat!« Žal jim bo, da so ga sploh vzeli.

Brad je komaj čakal nedeljo, da bo uresničil svoj načrt. Vendar je bilo naslednjo nedeljo pretoplo za plašče in naslednjo prav tako.

Nedeljo zatem je Brad sumničavo opazoval fante v Osnovni in se spraševal, kdo mu je ukradel plašč. Je bil ta veliki fant? Ali pa je bila morda deklica. Čutil je, da ne more nikomur zaupati. Brad tega občutka ni maral.

Po sestankih je tekal po stavbi in opazoval družine, ki so si oblačile plašče. Vendar svojega plašča ni videl

nikjer. Pogledal je celo še enkrat v škatlo najdenih predmetov, /.../ vendar plašča ni bilo. Kje bi lahko bil?

Na poti domov se je domislil novega načrta. Molil bo. Vedel je, da nebeški Oče lahko najde izgubljene predmete. Tisti večer je molil in rekel: »Nebeški Oče, prosim povej, kdo mi je vzel plašč. Hočem ga nazaj.«

Brad je čakal, da se mu bo v mislih pojavilo roparjevo ime ali obraz. Vendar je namesto tega začel razmišljati o svojem prijatelju Carlu. Brad je v Osnovni običajno sedel poleg Carla. Veliko sta se šalila in smejala. Toda Carla nekaj tednov ni bilo v cerkev Brad ga je pogrešal.

Kaj če je *Carl* vzel njegov plašč? Morda si Carl ne upa v cerkev, ker se boji, da Brad ne bo več njegov prijatelj. Brad je želel, da bi Carl spet prišel v cerkev. Odločil se je da na Carla ne bo kričal, če je vzel njegov plašč. Odpustil mu bo.

Brad se je počutil bolje in zlezel v posteljo.

Naslednjo nedeljo v Osnovni ni bilo Carla, temveč nov fant. Imel je rdečomodro črtasto kravato.

»Dobra kravata,« je rekel Brad novemu dečku, ki je sedel poleg njega. »Videti si kot superjunak.«

Deček se je nasmehnil.

Tudi Brad se je nasmehnil. Nič več ni iskal roparjev.

Iskal je prijatelje. ●

Autorica živi v Iowi v ZDA.